

fra, at den ikke kan faa sine Sager frem? Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, har allerede skildret, hvorledes den har faaet sine Sager frem paa Skatteomraadet. Kun en af Skattelovene har vi set os nødsaget til at stemme imod, alle de andre naar vi arbejdet paa at bringe i en saadan Form, at vi kunde stemme for dem, og vi har ogsaa givet Regeringen disse Love. Hvem er Aarsag til, at Regeringen ikke faar Toldloven frem? Er det os? Er det Oppositionen, som er Aarsagen? Nej, det er det, at man ikke kan blive færdig med de Konservative om at faa den frem, der er ingen som helst anden Grund. Hvis Ordføreren for Venstre, Formanden i Toldlovsudvalget, vilde forsøge, om der ikke kunde opnaas Enighed med os om Toldloven, saa skulde han se, hvor let det vilde gaa, saa sandt han bare er Tilhænger af de Principper, som findes i Toldloven. Hvem er Aarsagen til Vanskelighederne for Aldersrenten? Hvorfra stammer de? Har vi lagt nogen Hindring i Vejen for den? Vi har søgt at vise, at dens Princip er ikke tilfredsstillende gennemført, men saa har vi desværre oplevet, at vi i Udvalget har set Venstre reducere Ministerens oprindelige Forslag, søge at trykke det ned. Af Hensyn til hvem? Er det af Hensyn til os? Nej, af Hensyn til de Konservative. Indenrigsministeren maa se sit Forslag om Aldersrente forringet under Behandlingen for at faa det igennem, medens han ved at søge Samarbejde med os kunde faa det frem, i alt Fald kunde holde den Stilling, han selv havde ønsket. Hvordan gaar det med Grundskyldsforslaget? Det vides jo, at Venstre, Radikale og Socialdemokrater er enedes om Ændringer til dette Forslag. Hvem er det, som er imod det? De Konservative. Ja, der ser man altsaa paa et enkelt Punkt en Ledelse i et Udvalg, som ikke frygter for at samarbejde med de andre Partier og gaa imod de Konservative. Deter muligt, at der er specielle Grunde, hvorfor Venstre mener, at det paa dette Punkt nødvendigvis maa holde en Fane højt, det ved jeg ikke, men saaledes gaar det i alt Fald der, og Vidnesbyrdet taler imod den højtærede Minister, som siger, at han ikke kan faa sine Sager frem for Oppositionen. Jo, naar han vil de gode Sager, saa faar han dem frem sammen med Oppositionen.

Den højtærede Minister siger, at han forstaar, vi nu vil nægte ham Pengene. Ja, paa denne Maade agter vi at nægte ham dem, det gør vi, og jeg skal sige, hvorfor vi ikke bekymrer os det allermindste for

at nægte ham dem. Han siger, at disse 7 Mill. Kr. maa han absolut have, og som det allerede, lidt ondsindet, er bemærket af det ærede Medlem Hr. Drachmann, desavoueres jo de straalende Billeder, som har været tegnet i Venstres Presse af, hvor glimrende den finansielle Tilstand er, ikke saa lidt af dette absolutte Forlangende om disse 7 Mill. Kr. Men naar vi ikke tillægger denne Udtalelse om disse 7 Mill. Kr. den mindste Vægt, er det, fordi den højtærede Minister har mistet 7½ Mill. Kr. derigenem, at de Konservative endnu ikke har givet ham Restaurations- og Chokoladeskattelovene. Disse var planlagt at skulle være færdige til 1. April, og de skulde tilsammen give — nu skal jeg ikke som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg regne med, hvad de rimeligvis vil give, men nøjes med, hvad de er opført til at skulle give — 2½ Mill. Kr. om Maaned. Men den højtærede Finansminister har ikke gjort det mindste Forsøg paa at sige til de Konservative: Disse Love skal være færdige til 1. April, for til den Tid maa jeg absolut have 2,5 Mill. Kr. pr. Maaned. Nu kan disse Love ikke selv med den bedste Villie komme til at træde i Kraft før Udgangen af Juni Maaned; d. v. s. den højtærede Minister mister Indtægten for 3 Maaneder, for April, Maj og Juni, og 3 Gange 2,5 er 7,5. Saa Ministeren maa ikke tro, at vi paa nogen Maade røres af hans Udtalelser om, at han absolut maa have disse 7 Mill. Kr. paa dette Lovforslag. Den højtærede Minister kan henvende sig til de Konservative med sine Beklagelser over, at han ikke har faaet dem.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal ikke paa dette meget sene Tidspunkt forlænge Debatten. Maa jeg dog sige til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at jeg har beredvilligt anerkendt det saglige Samarbejde, jeg har haft med ham med Hensyn til forskellige af Skattelovene; det skal jeg aldrig forsøge at benægte. Det ærede Medlem har ment, at det var i de Arbejders Interesse, som han særlig tager Hensyn til — og det kan jo ingen bebrejde ham, at han gør — at faa Tobaksloven gennemført; det ærede Medlem mente ogsaa, at der var Momenter i Spiritusskatten, der gjorde, at denne burde gennemføres, og saaledes paa andre Omraader. Men ikke desto mindre fastholder jeg, hvad jeg sagde, at naar det ærede Medlem med koldt Blod gaar med til at nægte mig disse Penge, som han endda, ganske vist alt for rigeligt, anslog til 50 Mill. Kr. — jeg kan